

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 1997 N:o 999—1009

SISÄLLYS

N:o		Sivu
999	Laki lääkelain muuttamisesta	3791
1000	Laki eläintautilain 11 §:n kumoamisesta	3793
1001	Laki lääkelaitoksesta annetun lain muuttamisesta	3794
1002	Laki yrittäjien eläkelain muuttamisesta	3795
1003	Laki maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta	3797
1004	Asetus työntekijäin eläkelain 7 a §:ssä tarkoitetun kertoimen julkaisemisesta vuodelle 1998 ..	3799
1005	Valtioneuvoston päätös valtionosuuden perusteena olevien opetus- ja kirjastotoimen yksikkö- hintojen keskimääräisistä markkamääristä vuonna 1998	3800
1006	Valtioneuvoston päätös valtion osallistumisesta maaseudun kehittämistoimenpiteiden tukemiseen Merenkurkku-MittSkandian, Pohjois-Kalotin sekä Suomen ja Ruotsin saariston INTERREG- yhteisöaloiteohjelmissa	3801
1007	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös poikkeuksesta sähkömarkkinakeskuksen maksullisista suoritteista annettuun kauppa- ja teollisuusministeriön päätökseen	3804
1008	Maa- ja metsätalousministeriön päätös pysyvän luonnonhaitan korvaamista koskevan tuen myöntämisen perusteena olevan yksikkömäärän rajoittamisesta	3805
1009	Maa- ja metsätalousministeriön päätös emakoiden lukumäärän perusteella vuodelta 1997 maksettavasta kansallisen tuen määrästä	3806

N:o 999

Laki

lääkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 10 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lääkelain (395/1987) 7 §:n 5 momentti,
muutetaan 84 §:n 3 momentti ja 84 §:n edellä oleva väliotsikko sekä
lisätään 21 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 248 ja 1046/1993 ja 416/1995, uusi
5 momentti ja lakiin uusi 88 a § seuraavasti:

21 §

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään
myyntiluvasta, voi asianomainen ministeriö
vakavan eläintautiepidemian sattuessa, mikä-
li sopivaa valmistetta ei ole muuten saatavil-
la tai jos eläintautitilanne muuten niin vaatii
ja jokin toinen jäsenvaltio on myöntänyt val-
misteelle myyntiluvan eläinlääkkeitä koske-
van jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentä-
misestä annetun neuvoston direktiivin

81/851/ETY mukaisesti, myöntää valmis-
teelle maahantuonti- ja käyttöluvan. Luvasta
on ilmoitettava viipymättä lääkelaitokselle.

*Suomen Punainen Risti, kansanterveyslaitos
ja eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos*

84 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos saa tuoda

HE 124/1997
StVM 15/1997
EV 129/1997

maahan, hankkia, valmistaa ja myydä eläimille käytettäviä rokotteita, seerumeita ja niihin verrattavia valmisteita.

Kliiniset lääketutkimukset

88 a §

Eläinlääkkeen myyntiluvan saamiseksi tehtävistä kliinisistä tutkimuksista on tehtävä ennakoilmoitus lääkelaitokselle.

Läkelaitos antaa 1 momentin mukaisista tutkimuksista tarkempia määräyksiä. Läkelaitoksella on oikeus valvoa 1 momentin mukaisia tutkimuksia ja tarvittaessa tarkastaa tutkimuspaikka ja tutkimusasiakirjat. Läkelaitos voi tarvittaessa määrätä 1 momentissa tarkoitetun tutkimuksen keskeytettäväksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1000

L a k i

eläintautilain 11 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	2 §
Tällä lailla kumotaan 18 päivänä tammi- kuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 11 § sellaisena kuin se on laissa 809/1992.	Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maalis- kuuta 1998.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1001

L a k i**lääkelaitoksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lääkelaitoksesta 25 päivänä tammikuuta 1993 annetun lain (35/1993) 1 ja 2 § sekä 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Lääkehuollon ja veripalvelutoiminnan valvontaa varten samoin kuin lääkkeiden sekä terveydenhuollon laitteiden ja tarvikkeiden ja niiden käytön turvallisuuden ylläpitämiseksi ja edistämiseksi on asianomaisen ministeriön alainen lääkelaitos.

2 §

Lääkelaitoksen tehtävänä on lääkkeiden ennakko- ja jälkivalvonta, lääkkeiden valmistuksen, maahantuonnin, jakelun ja myynnin valvonta ja ohjaus, lääkeinformaatio, farmakopeatyö ja muu lääkealaan liittyvä standardointi, lääketutkimus ja näihin liittyvä tilastointi. Lääkelaitoksen tehtävänä on myös huolehtia terveydenhuollon laitteita ja tarvikkeita koskevassa lainsäädännössä sille säädetyistä tai määrätyistä tehtävistä, osallistua alan standardisointityöhön sekä huolehtia ihmisveren talteenottamisen ja sairauden ja vamman hoitamiseen tarkoitettujen verivalmisteiden valvonnasta.

Lisäksi laitos hoitaa sille erikseen säädetyt tai määrätyt muut tehtävät sekä ne tehtävät, jotka asianomainen ministeriö sille määrää.

4 §

Apteekit, Helsingin yliopiston apteekki mukaan luettuna, tukkukaupat ja lääkkeiden valmistajat suorittavat lääkkeiden ja lääkeaineiden kaupan valvontaan liittyvästä tarkastuksesta lääkelaitokselle kaksi tuhan-nesosaa lääkkeiden arvonlisäverottomasta myynti- ja ostohinnan erotuksesta. Apteekkien vastaavasta myyntikatteesta vähennetään ennen maksun määräämistä apteekkimaksu. Lääkkeiden valmistajat suorittavat maksun sen myynnin osalta, jossa ne ilman lääketukkukaupan välitystä toimittavat tavaran suoraan apteekille tai muulle ostoon oikeutetulle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1002

Laki**yrittäjien eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/1969) 2 §:n 2 momentti, 7 §:n 4 momentti sekä 12 ja 14 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti laissa 211/1986, 7 §:n 4 momentti laissa 562/1993 ja 12 § osaksi laeissa 392/1976 ja 317/1995, seuraavasti:

2 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutus voidaan ottaa takautuvasti kulumassa olevalta ja sitä välittömästi edeltäneeltä viideltä kalenterivuodelta. Vakuutusta ei saa ottaa yrittäjän kuoleman jälkeen, ellei eläketurvakeskus kuolinpesän osakkaan hakemuksesta erityisestä syystä toisin päättä.

täneet työtulot ja vastaava aika huomioon ottamatta.

7 §

Eläkkeen perusteena oleva työtulo saadaan jakamalla vahvistettujen ja työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti tarkistettujen työtulojen yhteismäärä vastaavalla ajalla. Jos eläkelaitoksen oikeus vakuutusmaksun saamiseen on menetetty 12 §:n 5 momentin mukaisesti, vähennetään siltä kalenterivuodelta, jolta vakuutusmaksu on vanhentunut, eläkkeen perusteena olevaa työtuloa ottaen huomioon saamatta jääneet vakuutusmaksut siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Jos yrittäjälle on vahvistettu työtuloa 23 vuoden iän täyttämisen jälkeiseltä ajalta, eläkkeen perusteena olevaa työtuloa määrättäessä jätetään sanotun iän täyttämistä edel-

12 §

Jos yrittäjä on laiminlyönyt tämän lain mukaisen vakuutuksen ottamisen eikä kehoituksen saatuaan korjaa laiminlyöntiään eläketurvakeskuksen määräämässä kohtuullisessa ajassa, eläketurvakeskus ottaa vakuutuksen yrittäjän puolesta (*pakkovakuuttaminen*). Tällöin eläkelaitos vahvistaa hankitun selviytyksen tai sen puuttuessa arvion perusteella yrittäjälle työtulon ja perii vakuutusmaksun, jonka eläkelaitos voi laiminlyönnin ajalta korottaa enintään kaksinkertaiseksi. Tarkemat ohjeet korotuksen määräämisestä antaa eläketurvakeskus.

Jos yrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, eläkelaitoksella on oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun laiminlyönnin sattuessa työtuloa ei saa vahvistaa pitemmältä ajalta takautuvasti kuin kulu-

massa olevalta ja sitä välittömästi edeltäneeltä kahdelta kalenterivuodelta. Jos vakuuttamisvelvollisuus on laiminlyöty tätä aikaisemmalta ajalta, oikeus tämän lain mukaiseen eläkkeeseen on tältä osin menetetty. Yrittäjän ilmoituksesta eläkelaitos voi kuitenkin vahvistaa hänelle työtulon kolmelta edellä mainittuja kalenterivuosia edeltävältä kalenterivuodelta. Vakuutus tulee voimaan mainitulta ajalta vain, jos yrittäjä suorittaa tältä ajalta vahvistetun työtulon perusteella määrätyn vakuutusmaksun kuuden kuukauden kuluessa työtulon vahvistamista koskevan päätöksen antamisesta.

Jos yrittäjä on pakkovakuutettu, häneen ei sovelleta 9 §:n 2 momenttia.

Vakuutusmaksu on perittävä maksuvelvolliselta viimeistään maksuunpanovuotta välittömästi seuraavan viiden kalenterivuoden kuluessa. Muutoin oikeus maksun saamiseen on menetetty. Eläkkeensaajan maksamatta jääneet vakuutusmaksut voidaan vähentää eläkkeestä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

14 §

Edellä 1 §:n 5 momentissa ja 3 §:ssä tarkoitettuihin eläketurvakeskuksen päätöksiin sekä 7 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin eläkelaitoksen päätöksiin saa hakea muutosta ja päätöksen poistamista siten kuin työntekijäin eläkelaisissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Lain 7 §:n 4 momenttia sovellettaessa työtuloa ei vähennetä vuodelta 1992 eikä sitä edeltävältä ajalta.

Lain 12 §:n 1 momenttia sovelletaan vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyöntiä koskeviin päätöksiin, jotka annetaan 1 päivänä tammikuuta 1998 tai sen jälkeen.

Lain 12 §:n 3 ja 4 momenttia sovelletaan yrittäjään, jolle eläketurvakeskus ottaa 12 §:n 1 momentin nojalla pakkovakuutuksen.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1003

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 3 §:n 2 momentti, 8 i §:n 1 momentti ja 12 §:n 1—4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti laissa 210/1986, 8 i §:n 1 momentti laissa 1312/1989 sekä 12 §:n 2 momentti laissa 318/1995, 3 momentti laissa 391/1976 ja 4 momentti laissa 331/1985, seuraavasti:

3 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutus voidaan ottaa takautuvasti kulumassa olevalta ja sitä välittömästi edeltäneeltä viideltä kalenterivuodelta. Vakuutusta ei saa ottaa yrittäjän kuoleman jälkeen, ellei maatalousyrittäjien eläkelaitos kuolinpesän osakkaan hakemuksesta erityisestä syystä toisin päättä.

8 i §

Eläkkeen perusteena oleva työtulo saadaan jakamalla vahvistettujen ja työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti tarkistettujen työtulojen yhteismäärä vastaavalla ajalla. Jos eläkelaitoksen oikeus vakuutusmaksun saamiseen on menetetty 12 §:n 4 momentin mukaisesti, vähennetään siltä kalenterivuodelta, jolta vakuutusmaksu on vanhentunut, eläkkeen perusteena olevaa työtuloa ottaen huomioon saamatta jäänyt vakuutusmaksu siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

12 §

Jos maatalousyrittäjä on laiminlyönyt tämän lain mukaisen vakuutuksen ottamisen eikä kehotuksen saatuaan korjaa laiminlyöntiään maatalousyrittäjien eläkelaitoksen määräämässä kohtuullisessa ajassa, maatalousyrittäjien eläkelaitos vahvistaa hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella työtulon ja perii vakuutusmaksun (*pakkovakuuttaminen*). Eläkelaitos voi laiminlyönnin ajalta korottaa vakuutusmaksun enintään kaksinkertaiseksi.

Jos maatalousyrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, eläkelaitoksella on oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun laiminlyönnin sattuessa työtuloa ei saa vahvistaa pitemmältä ajalta takautuvasti kuin kulumassa olevalta ja sitä välittömästi edeltäneeltä kahdelta kalenterivuodelta. Jos vakuuttamisvelvollisuus on laiminlyöty tätä aikaisemmalta ajalta, oikeus tämän lain mukaiseen eläkkeeseen on tältä osin menetetty. Maa-

talousyrittäjän ilmoituksesta eläkelaitos voi kuitenkin vahvistaa työtulon kolmelta edellä mainittuja kalenterivuosiä edeltävältä kalenterivuodelta. Vakuutus tulee voimaan mainitulta ajalta vain, jos maatalousyrittäjä suorittaa tältä ajalta vahvistetun työtulon perusteella määrätyn vakuutusmaksun kuuden kuukauden kuluessa työtulon vahvistamista koskevan päätöksen antamisesta.

Vakuutusmaksu on perittävä maksuvelvolliselta viimeistään maksuunpanovuotta välittömästi seuraavan viiden kalenterivuoden kuluessa. Muutoin oikeus maksun saamiseen on menetetty. Eläkkeensaajan maksamatta jääneet tämän lain ja maatalousyrittäjien ta-

paturmavakuutuslain (1026/1981) mukaiset vakuutusmaksut voidaan vähentää eläkkeestä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1998.

Lain 8 i §:n 1 momenttia sovellettaessa työtuloa ei vähennetä vuodelta 1992 eikä sitä edeltävältä ajalta.

Lain 12 §:n 3 momenttia sovelletaan maatalousyrittäjään, jolle maatalousyrittäjien eläkelaitos ottaa 12 §:n 1 momentin nojalla pakkovakuutuksen.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1004

Asetus

työntekijäin eläkelain 7 a §:ssä tarkoitetun kertoimen julkaisemisesta vuodelle 1998

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 7 a §:n nojalla:

1 §
Sen estämättä, mitä työntekijäin eläkeasetuksen (183/1962) 9 a §:ssä säädetään, työntekijäin eläkelain 7 a §:n 3 momentissa tarkoitettu kerroin vuodelle 1998 julkaistaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä marraskuuta 1997.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Valtioneuvoston päätös

valtionosuuden perusteena olevien opetus- ja kirjastotoimen yksikköhintojen keskimääräisistä markkamääristä vuonna 1998

Annettu Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 1997

Valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä päättänyt opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (705/1992) 10 §:n ja 23 §:n 1 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 1151/1996:

1 §

Peruskoulu, lukio, ammatilliset oppilaitokset ja ammatilliset erityisoppilaitokset sekä ammattikorkeakoulut

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (705/1992) 12—14 ja 14 a §:ssä tarkoitettuja yksikköhintoja määrättäessä oppilasta kohti vahvistettu keskimääräinen markkamäärä on

- 1) peruskoulussa 20 980 markkaa;
- 2) lukiossa 18 510 markkaa;
- 3) ammatillisissa oppilaitoksissa ja ammatillisissa erityisoppilaitoksissa 35 848 markkaa; sekä
- 4) ammattikorkeakoulussa 27 696 markkaa.

2 §

Kansalaisopistot ja musiikkioppilaitokset

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 15 ja 16 §:ssä tarkoitettuja yksikköhintoja määrättäessä opetustuntia kohti vahvistettu keskimääräinen markkamäärä on

- 1) kansalaisopistossa 308 markkaa; sekä
- 2) musiikkioppilaitoksen ammatillisessa koulutuksessa 317 markkaa ja muussa koulutuksessa 233 markkaa.

Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 1997

Ministeri *Claes Andersson*

3 §

Kirjastot

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 23 §:ssä tarkoitettuja yksikköhintoja määrättäessä kunnan asukasta kohti vahvistettu kirjaston keskimääräinen markkamäärä on 223 markkaa.

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998, tai jos eduskunta hyväksyy vuoden 1998 talousarvion mainittua ajankohtaa myöhemmin, talousarvion hyväksymisajankohdasta lukien, jollei 2 momentista muuta johdu. Päätöstä sovelletaan määrättäessä yksikköhintoja vuodelle 1998.

Tällä päätöksellä kumotaan 25 päivänä syyskuuta 1997 annettu valtioneuvoston päätös valtionosuuden perusteena olevien opetus- ja kirjastotoimen yksikköhintojen keskimääräisistä markkamääristä vuonna 1998 (917/1997).

Valtioneuvosto vahvistaa vuodelle 1998 uudet yksikköhintojen keskimääräiset markkamäärät, jos hyväksytty valtion talousarvio ja sen yhteydessä annetut lait poikkeavat tässä päätöksessä tarkoitetuilta osin valtion talousarvioesityksestä vuodelle 1998.

Lainsäädäntöneuvos Arto Sulonen

Valtioneuvoston päätös

valtion osallistumisesta maaseudun kehittämistoimenpiteiden tukemiseen Merenkurkku-MittSkandian, Pohjois-Kalotin sekä Suomen ja Ruotsin saariston INTERREG-yhteisöaloiteohjelmissa

Annettu Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 1997

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1303/1994) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan myönnettäessä tukea maa ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain (1303/1994), jäljempänä rakennepoliittikalaki, 26 §:n 1 momentin kohdassa 3 tarkoitettuihin INTERREG-yhteisöaloitteen Merenkurkku-MittSkandian, Pohjois-Kalotin sekä Suomen ja Ruotsin saariston toimenpiteohjelmia toteuttaviin toimenpiteisiin, joiden rahoitukseen osallistuu Euroopan yhteisön maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosasto.

Tätä päätöstä sovelletaan valtion rahoitusosuuteen. Päätöksen 8 §:ää, 10 §:n 2 momenttia sekä 11, 12 ja 14 §:iä sovelletaan kuitenkin myös Euroopan yhteisön rahoitusosuuteen.

Tätä päätöstä ei sovelleta myönnettäessä tukea Euroopan aluekehitysrahastosta tai Euroopan sosiaalirahastosta osaksi rahoitettuihin toimenpiteisiin.

2 §

Määritelmiä

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *toimenpideohjelmalla* 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun INTERREG-yhteisöaloitteen toteuttamiseksi laadittuja, Euroopan yhteisöjen komission päätöksillään hyväksymiä Merenkurkku-MittSkandian, Pohjois-Kalotin ja Suomen ja Ruotsin saariston INTERREG II -ohjelma-asiakirjoja;

2) *hallintokomitealla* toimenpideohjelmaan perustuvaa, ohjelmaa hallinnoivaa toimielintä; ja

3) *toimenpidesuunnitelmalla* tuen hakijan laatimaa kirjallista kehittämissuunnitelmaa,

jonka mukaisesti toimenpideohjelman tavoitteita on tarkoitus toteuttaa.

3 §

Tuen saajat

Yritystoimintaan tukea voidaan myöntää maaseudun rakennepoliittisesta ohjelmaperusteisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen (437/1996) 8 §:n 1 momentin kohdissa 1—6 tarkoitetuille tukikelpoisille yrittäjille ja yrityksille.

Muuhun kuin yritystoimintaan tukea voidaan myöntää rakennepoliittikalain 27 §:n 1 momentissa tarkoitetuille tuen saajille.

4 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että

1) toimenpidesuunnitelma on yhteisön oikeuden, kansallisen lainsäädännön sekä asianomaisen toimenpideohjelman mukainen;

2) tuettava toimenpide kohdistuu asianomaisessa toimenpideohjelmassa tarkoitetuille alueelle;

3) asianomainen hallintokomitea hyväksyy toimenpiteen rahoittamisen toimenpideohjelman puitteissa;

4) toimenpiteen muut rahoittajat ovat sitoutuneet sen rahoittamiseen; ja

5) tuen hakijalla on toimenpidesuunnitelman toteuttamiseksi riittävä ammattitaito, kokemus sekä taloudelliset ja toiminnalliset edellytykset.

5 §

Tuettava toiminta

Tukea voidaan myöntää toimenpidesuunni-

telman toteuttamiseen liittyvään suunnittelu-, selvitys- ja tutkimustyöhön, koulutukseen, yritysten kehittämiseen, investointien toteuttamiseen, tiedottamiseen sekä toimenpidesuunnitelman toteuttamisen kannalta välttämättömään hallintotoimintaan.

Tukea ei myönnetä hakijan varsinaisiin toimintamenoihin eikä maan hankintaan. Tukea ei myöskään myönnetä ennen 9 §:ssä tarkoitetun hakemuksen jättämistä loppuun saatetulle toimenpiteelle.

6 §

Hyväksyttävät kustannukset

Hyväksyttäviksi kustannuksiksi voidaan katsoa 5 §:ssä tarkoitettua toimenpidesuunnitelman mukaisesta toiminnasta tuen saajalle 25 päivästä syyskuuta 1995 seuraavista tarkoituksista syntyneet kohtuulliset kustannukset:

- 1) palkkaus, palkkiot ja matkat;
- 2) aineiden, tarvikkeiden, energian ja palvelujen hankinta;
- 3) koneiden ja laitteiden hankinta, korjaus ja vuokraus sekä tilavuokrat;
- 4) tuotanto- liike- ja varastorakennusten peruskorjaus;
- 5) yritystoimintaan liittymätön vapaaehtoistyö.

7 §

Tuen enimmäismäärät

Myönnettäessä tukea yritystoimintaan noudatetaan vähämerkityksisestä tuesta annetun komission tiedonannon (96/C 68/06) ehtoja.

Tutkimus- ja kehittämistoimintaan myönnettävän tuen enimmäismäärissä noudatetaan myös niitä ehtoja, jotka on asetettu yhteisön puitteista tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävälle valtion tuelle annetussa komission tiedonannossa (96/C 45/06).

Yritystoimintaan myönnettävän tuen enimmäismäärissä on lisäksi soveltuvien osin noudatettava, mitä yritystuesta annetussa laissa (1136/1993) ja yritystuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1689/1993) säädetään.

Muuhun kuin yritystoimintaan tarkoitettuihin investointeihin voidaan tukea myöntää enintään 35 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

8 §

Kirjanpitovelvollisuus

Tuen saajan tulee pitää tämän päätöksen mukaisesta tuettavasta toiminnastaan erillistä kirjanpitoa kirjanpitolain (655/1973) mukaisesti. Erillistä kirjanpitovelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos tuettava toiminta liittyy yrityksen tai yhteisön toimintaan ja jos tuettavan toiminnan rahoituksen tilinpito esitetään kirjanpidossa omilla tileillään siten, että sen valvominen on vaikeudetta mahdollista.

Kirjanpidosta tulee käydä ilmi sekä kansallisen että Euroopan yhteisön rahoitusosuuden käyttö.

Tuen saajan on säilytettävä kaikki tuettavan toiminnan toteuttamiseen liittyvät tositteet siten, että niiden tarkastaminen on vaikeudetta mahdollista. Kirjanpito ja siihen liittyvä aineisto on säilytettävä vähintään viisi vuotta ohjelmakauden päättymisestä.

9 §

Tuen hakeminen ja myöntäminen

Tukea on haettava kirjallisesti. Valtion varoista tuen myöntää se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka alueella toimenpide on tarkoitus toteuttaa.

Tuki myönnetään avustuksena. Avustus päätöksessä on mainittava ainakin hyväksyttävät kustannukset, myönnettävän avustuksen kokonaismäärä, avustuksen osuus toimenpiteen kokonaisrahoituksesta, määräaika toimenpiteen toteuttamiselle, muut ehdot avustuksen maksamiselle, käytölle ja takaisinperinnälle samoin kuin kirjanpitoon, seurantaan, raportointiin liittyvät velvollisuudet sekä määräykset takaisin maksettavasta avustuksesta perittävästä korosta ja viivästyskorosta.

10 §

Maksaminen

Avustuksen maksamista on haettava kirjallisesti työvoima- ja elinkeinokeskukselta. Avustus maksetaan toteutuneiden hyväksytyjen kustannusten perusteella enintään kolmessa erässä.

Viimeinen avustuserä maksetaan, kun tuettava toiminta on saatettu loppuun ja kun tuen saaja on toimittanut tuen myöntäjälle

riittävän selvityksen toimintaan myönnettujen varojen käytöstä sekä asianmukaisen lopput selvityksen.

Tuen saajan on haettava avustuksen maksamista viimeistään kahden kuukauden kuluessa toimenpiteen toteuttamiselle asetetun määräajan päättymisestä.

11 §

Seuranta

Tuen saajan tulee toimittaa työvoima- ja elinkeinokeskukselle selvitys tuettavan toimintansa edistymisestä. Selvitys on toimitettava kaksi kertaa vuodessa, viimeistään maaliskuun 31 päivänä ja syyskuun 30 päivänä. Ensimmäinen selvitys on toimitettava noudattaen sitä määräpäivää, joka ensiksi seuraa kuuden kuukauden kuluttua avustuspäätöksestä.

12 §

Tuen takaisin periminen, lakkauttaminen ja keskeyttäminen

Sen lisäksi, mitä rakennepolitiikkalain 41 §:ssä säädetään, työvoima- ja elinkeinokeskus voi määrätä myöntämänsä avustuksen kokonaan tai osittain lakkautettavaksi tai takaisin valtiolle maksettavaksi, jos:

1) tuen saaja kieltäytyy antamasta valtion tai Euroopan yhteisön varoista myönnetyn tuen käyttöön liittyviä tietoja tai tili- ja muita asiakirjoja Euroopan yhteisön, asianomaisen ministeriön tai sen alaisen viranomaisen määräämille tarkastajille tai kieltäytyy avustamasta heitä tarpeellisessa määrin rakennepolitiikkalain 34 ja 35 §:n mukaisten tarkastusten ja valvonnan suorittamisessa; tai

2) tuen saaja laiminlyö 8 ja 11 §:ssä säädetty velvollisuutensa.

Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

13 §

Koronmaksuvelvollisuudet

Takaisin perittävälle avustukselle on maksettava vuotuista korkoa maksupäivästä lukien korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei palautettavaa määrää makseta asetettuna eräpäivänä, sille on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

14 §

Vakuusvelvollisuus

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi vaatia muulta tuen saajalta kuin julkisoikeudelliselta yhteisöltä hyväksyttävän vakuuden siltä varalta, että avustus on perittävä takaisin.

15 §

Muutoksenhaku

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen päätöseen saa hakea valittamalla muutosta maa-seutuelinkeinojen valituslautakunnalta siten kuin rakennepolitiikkalain 48 §:n 2 momentissa säädetään.

16 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1997.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Vesihallintoneuvos Kai Kaatra

N:o 1007

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
poikkeuksesta sähkömarkkinakeskuksen maksullisista suoritteista annettuun kauppa-
ja teollisuusministeriön päätökseen

Annettu Helsingissä 11 päivänä marraskuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeriö on päättänyt 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §
Sähkömarkkinakeskuksen maksullisista suoritteista 13 päivänä joulukuuta 1996 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (1080/1996) 5 §:ssä tarkoitettua valvontamaksun lisäosaa ei peritä vuonna 1997.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1997 ja se on voimassa vuoden 1997 loppuun.

Helsingissä 11 päivänä marraskuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Ylitarkastaja Markku Kuusio

N:o 1008

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
pysyvän luonnonhaitan korvaamista koskevan tuen myöntämisen perusteena olevan
yksikkömäärän rajoittamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on 15 päivänä kesäkuuta 1995 pysyvän luonnonhaitan korvaamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (861/1995) 10 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Tätä päätöstä sovelletaan 15 päivänä kesäkuuta 1995 pysyvän luonnonhaitan korvaamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (861/1995) nojalla tehtävissä luonnonhaittakorvauksen myöntämistä koskevissa päätöksissä.

enimmäismäärän. Tämän vuoksi yksikkömäärää rajoitetaan kertomalla luonnonhaittakorvaukseen oikeuttava yksikkömäärä kertomella 0,929. Viljelijälle vuonna 1997 maksettava luonnonhaittakorvaus on täten 970 mk luonnonhaittakorvaukseen oikeuttavalta hehtaarilta ja eläinyksiköltä.

2 §

Luonnonhaittakorvausta vuonna 1997 koskevien hakemusten perusteella tukeen oikeuttavien yksikköjen kokonaismäärä tulee ylittämään Euroopan unionin komission hyväksymän ohjelman mukaisen yksikköjen

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä marraskuuta 1997. Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tiina Malm

N:o 1009

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
emakoiden lukumäärän perusteella vuodelta 1997 maksettavasta kansallisen
tuen määrästä**

Annettu Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1997 maksettavista tuista annetun valtioneuvoston päätöksen (1030/1996) 12 §:n 7 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Emakkotuen määrä

Eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1997 maksettavista tuista annetun valtioneuvoston päätöksen 12 §:n 2 momentissa tarkoitettuna tukena maksetaan vuodelta 1997 tuottajalle alueella A ja B 1340 markkaa sekä alueella C 1092 markkaa emakkoa kohti.

2 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä marraskuuta 1997.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila